

"ЗНАЧАЈНЕ ЛИЧНОСТИ НОСИОЦИ ПРЕЗИМЕНА БУРСАЋ "

аутори
Слободан Ђ. Бурсаћ
Владимир Н. Бурсаћ

Увод

Уводећи циклус предавања о пореклу породице Бурсаћ и значењу презимена Бурсаћ, удружење "Сабор Бурсаћа" жели да својим заинтересованим члановима пружи информације о овој за све Бурсаће занимљивој теми. Предавање припремљено за 13.Сабор (одржан 2012.године) је обрадило 320 година породичне историје Бурсаћа, и покушало да објасни и наведе сва пресељавања породице Бурсаћ, као и да развије свест о несумњивом заједничком пореклу свих Бурсаћа. Предавање припремљено за 14.Сабор (одржан 2013.године) је обрадило сва сродна (Рађеновић, Зељковић, Танкосић, Радујко, Момчиловић, Баук, Шушиловић, Врањеш, Соломун, Чакармиш, Вученовић и Ђапан) и слична (Бурсић, Бурзић, Буршић, Бурза, Бурзан, Бурзановић, Борозан) презимена.

Настављајући даље, у својој намери, аутори су за јубиларни 15.Сабор Бурсаћа припремили ово предавање у којем ће представити биографије значајних личности из прошлости које су се презивале Бурсаћ, или су носиле неко од изведених презимена. Потом ће бити презентоване значајне савремене личности које су обележиле области којима се баве. На крају предавања ће бити поменуте и дат краћи приказ савремених јавних личности које се презивају Бурсаћ.

ЗНАМЕНИТЕ ЛИЧНОСТИ ИЗ ПРОШЛОСТИ

ИСИДОР БУРСАЋ, АРХИМАНДРИТ МАНАСТИРА СВ.АРХАНЂЕЛА МИХАЈЛА (КРКА):

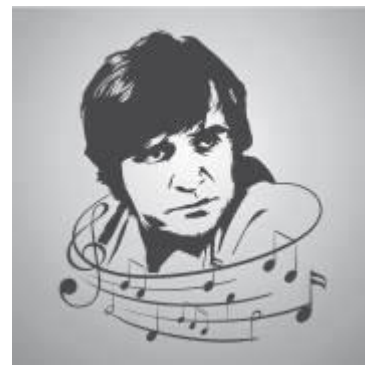
Рођен у Плавну као Јаков Бурсаћ негде око 1863/64.године. Школске године 1881/1882. уписао се у Православни Богословни завод у Задру, (постојао од 1869. до 1918.године) познат и као Клирикална школа, и успешно је завршио 4 разреда те школе, у школској 1884/1885.године. Након завршене школе, Јаков се замонашио у манастиру Крка, и добио монашко име Исидор.

Био је игуман (архимандрит) манастира Крка у Далмацији у првим деценијама 20.века..

У два наврата је био парох парохије Ивошевци, и то у периоду од 27.10.1898. до 29.09.1899.године и потом од 01.01.1907. до 22.02.1909.године.

ДИРИГЕНТ СЛОБОДАН БУРСАЋ (08.фебруар 1941- 01.јун 1993.г)

Рођен у Личкој Калдрми 08.фебруара 1941.године, од оца Симе Бурсаћа (радник на железници, погинуо 1943. као партизан са око 35 г) и Милице Ђумић (остала удовица са 33 године, умрла са 66 година,), као најмлађе б.дете. Имао је браћу: Милана (1926-1944, са 16 побегао у партизане и погинуо у току десанта на Дрвар 1944.), Перу (инжењер, 1933-1983.), Илију (1939-1996), сестре Милева (још жива у Апатину 80 г.), Софија (умрла са 60 г) и Сава (умрла са 39 година). Мајка ратна удовица са 6 деце дошла у Апатин 1945.године (живели на адреси Жарка Зрењанина 18).

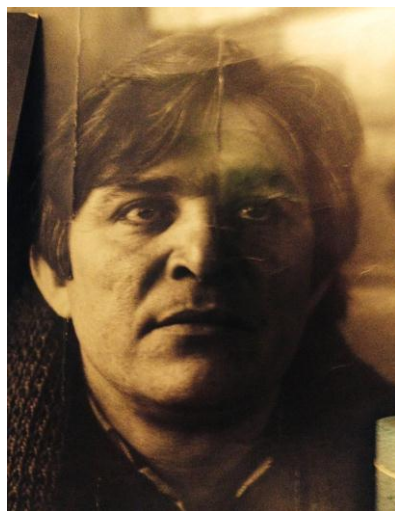
Завршио је основну школу "Жарко Зрењанин" и нижу музичку школу у Апатину. Свирао је виолину и Директор музичке школе Јулије Емгелхарт је први приметио његов таленат.

Анегдота (отишао на занат у бродоградилште и после неколико месеци је побегао са заната).

Средњу музичку школу у Новом Саду "Исидор Бајић" уписује 1957.г. Музичку академију у Београду уписује 1960.године, и дипломира на одсеку дириговање у класи проф. Михајла Вукдраговића.

Као студент са оркестром хармоника Музичке школе "Коста Манојловић" из Земунa, осваја награду на фестивалу у Пули. Као студент предавао у ОШ у селу Војка, и као певач у хору Дома ЈНА у Београду.

У Пожаревцу предавао 1 школску годину 1967-68. Оженио се 1967.године Милком Грбић (проф. српског језика, Филолошки факултет у Београду), заједно живе прво у Земуну, па на Бежанијској коси, па у Пожаревцу.

Долазак у Зрењанин јесен 1968.године по конкурс за радно место у Музичкој школи "Јосиф Маринковић". Слободан Бурсаћ покреће рад школског хора "Јосиф Маринковић" (основаног 1961.године) и он током година прераста у Градски хор Музичког друштва "Јосиф Маринковић". Мешовитим омладинским хором овог друштва он руководи наредних 25 година, све до своје смрти.

Већ први наступи показују да је у питању врхунски хор (1970.г Друга награда на Савезном такмичењу музичких школа). Непрекидан узлазни пут следи на такмичењима широм Југославије (пет наступа на "Мокрањчевим данима" у Неготину, три наступа на сусретима "Абрашевић", смотра "Мермер и звуци" у Аранђеловцу, Фестивали хорова, три наступа на Фестивалу омладинских хорова у Новом Пазару).

Хор негује музику скоро свих стилова и епоха, али са акцентом на духовној музици јужних Словена. Сугестивност и посебност музицирања овог хора, која највећим делом проистиче из личне ноте, коју је уткао мр Слободан Бурсаћ, дошла је нарочито до изражаја у делима, која за своје извођење, поред високог степена професионализма захтевају посебан емотивни набој и ангажман. Изванредну истанчаност израза (што је по многим прва препознатљивост његовог профила) хор је достигао у извођењу музичких дела духовног карактера.

У периоду од 1971-1975. хор осваја два пута прву награду на Савезним такмичењима музичких школа Југославије.

Током наредног период од 1976-1984.г хор два пута побеђује на Фестивалу хорова Србије, добија две специјалне награде на Југословенским хорским свечаностима 1982. и 1984.г, и прву међународно признање, Специјалну награду на Међународном такмичењу хорова у Варни, Бугарска 1983.г

Период од 1986-2002.године је најзрелији део биографије Музичког друштва "Јосиф Маринковић".

Међународну афирмацију хора доносе награда "Summa cum laude" у белгијском граду Neerpeltу 1986.g, и пласман у финале Међународног хорског фестивала у Дебрецину, Мађарска 1986.g.

Коначно, јула 1987.g у на Светском фестивалу хорова у Llangollen, Велика Британија, хор осваја прву награду у категорији мешовитих хорова, и одмах потом, у међусобном распевавању свих хорова победника, осваја ласкаву титулу "Хор света".

Након тога у следећим годинама следе бројна национална признања: статуа "Стеван Мокрањац" на "Мокрањчевим данима", Награда ослобођења Војводине, Награда СИЗ-а културе Војводине, "Вукова награда", награда "Иво Лола Рибар". Хор има чак три наступа на Дубровачким летњим играма (1987., 1989., 1990).

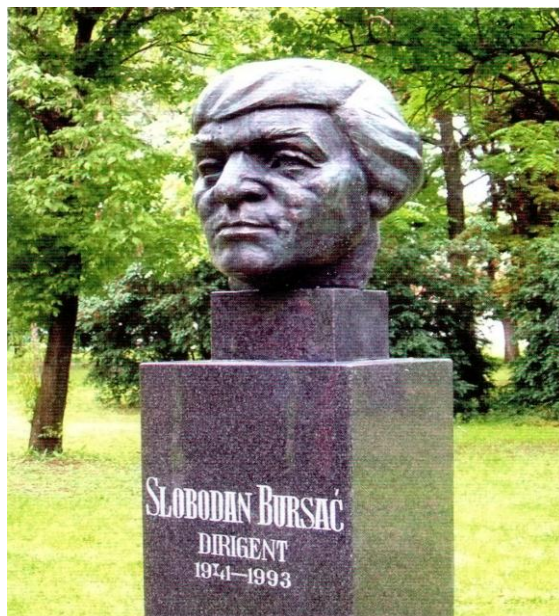

Нажалост изненадна смрт 01.јуна 1993.године, прекида ову животну причу. Хор наставља да ради још 9 година под диригентском палицом Слободановог сина, Андреја Бурсаћа.

Од фебруара 2010.године, једна улица у Зрењанину (Тепличка улица у којој се налази школа у којој је хор вежбао) носи име Слободана Бурсаћа.

Неколико година после његове смрти у Алеји Великана у Карађорђевој парку у Зрењанину, подигнут је споменик Слободану Бурсаћу.

Ове године, 31.маја и 01.јуна, у Зрењанину је одржан Меморијални Хорски Фестивал "Слободан Бурсаћ". Током две вечери потписана је петиција да овај фестивал постане традиционалан.

Најпознатији таленти које је открио Слободан Бурсаћ су:

Жељко Лучић, баритон (1968), син машиновође и кројачице, 1983. почео да пева у хору "Јосиф Маринковић", завршио средњу жељезничарску школу и радио као отправник возова на жељезничкој станици у селу Томашевац код Зрењанина. Слободан га је одвео у Музичку школу "Јосип Славенски" у Београд, где упознаје Бисерку Цвејић. Професионални оперски певач постаје од 1993. када наступа у Новосадској Опери, 1995-1998. у Београдској Опери, 1998-2008. стални члан Опере у Франкфурту, наступао у Операма у Њујорку, Лондону, Дрездену, Милану, Бечу, Мадриду, Барселони, Паризу.

Бела Маврак, тенор (1966), похађао основну и средњу музичку школу у зрењанину, Слободан Бурсаћ је пресудно утицао да упише Музичку академију у Београду 1989. године. 1991. сели се за Келн где и данас живи. Од 1993. наступао у Операма у Келну, Београду, Вајмару, Бону, Буенос Ајресу, Сао Паолу, Салцбургу, Будимпешти, Дрездену, Бечу, Њујорку у више од 600 наступа.

МАРИЈА БУРСАЋ, НАРОДНИ ХЕРОЈ (02.08.1920-23.09.1943.г)

Учесник Народноослободилачке борбе и прва жена народни херој Југославије. Символ храбрости и оданости НОБ-у и Народној револуцији у Југославији.

Рођена 02. августа 1920.године у селу Каменица код Дрвара, као најстарије од петоро деце Николе и Јоке Бурсаћ. Имала је троје браће (Душан, Драган, Васо) и сестру Милку. Није ишла у школу, већ је детињство провела у селу, обављајући кућне и пољске послове.

После ослобођења Дрвара 27.јула 1941.године, са братом Душком се укључила у Народноослободилачки покрет. Септембра 1941.године је примљена у СКОЈ. Фебруара 1942.године примљена је за члана КПЈ. Од јула 1942.године је у саставу Омладинске радне чете, касније Прве омладинске радне бригаде, где као позадински радник, прикупља усеве за партизанске јединице. Тада је научила да чита и пише.

У фебруару 1943.године ступа у 10.Крајишку бригаду, где је болничарка и бомбаш 3.батаљона. Средином 1943. је преležала тифус. 17/18. септембра 1943.године учествује у тешким борбама са немачким у усташким снагама, у селу Пркоси. Бива рањена, другови је носе 40 километара на носилима до партизанске болнице, у Видовом Селу код Дрвара. Умире убрзо по доласку у болницу 23.септембра 1943.године.

15.октобра 1943.године, Врховни штаб НОВЈ је проглашава за Народног хероја. То је било прво проглашење жене за Народног хероја.

Њен брат Душко Бурсаћ, секретар Окружног комитета СКОЈ-а за Дрвар, погинуо је у току Десанта на Дрвар, маја 1944.године.

Име Марије Бурсаћ носиле су и носе многе школе, улице и установе.

ПЕТАР РАЂЕНОВИЋ, ИСТОРИЧАР (1885-1941.г)

Рођен је у селу Преодац код Грахова. Његова породица је родом из Рађеновића Жупе у селу Босански Осредци у Унцу (Дрвар). Крајишки Рађеновићи су бројна породица коју смо обрадили у предавању за 14.Сабор Бурсаћа. То је презиме сродно Бурсаћима и по забележеним предањима, највероватније је изведено од Бурсаћ. Рађеновићи су свештеничка породица и прота Петар је био 6.генерација свештеника у својој породици. Завршио је Рељевску (Сарајевску) Богословију и запопио се 1907.године. Од 1910.године је парох у селу Крњеуша.

Током маја 1941.године, након убиства епископа бањалучког Платона од стране тек формиране НДХ, избегао је у Шабач. Мирно је живео до навале немачке казнене експедиције на Мачву. Немци су га затекли како чита у кући, ухватили су га, извели пред кућу и на очиглед домаће чељади стрељали. Сахрањен је на Шабачком гробљу. Посмртни остаци проте Петра су 1945.године пренети у Београд и сахрањени на београдском Новом гробљу.

Сматра се за једног од најталентованијих и најплоднијих српских етнографа, ученика Јована Цвијића, који су описивали народне особине и порекло српских породица у Босанској Крајини.

За Српски Етнографски Зборник, и едицију Насеља и порекло становништва, који је издавала Српска Краљевска Академија, издао је следеће радове:

"Прошња и свадба око ушћа Унца", 1923.године

"Села парохије Крњеуше у Босни" 1923.године

"Бјелајско поље и Бравско", 1925.године

"Унац антропологеографска испитивања", 1940.године

ВОЈИСЛАВ ТАНКОСИЋ, ВОЈВОДА ТАНКОСИЋ (28.09.1880-02.11.1915.)

Рођен у месту Руклада код Уба, пореклом од исељеника из Босанске крајине који су се у првој половини 19.века доселили. Отац Павле Јовановић Танкосић и мајка Миља. Основну школу завршава у Убу, гимназију похађа у Београду, где се породица преселила. Породица тада узима презиме Танкосић које је било у породици оца Павла. Војну академију уписује 1899.године а завршава је 1901.године и постаје водник. Завршава и Вишу школу Војне академије.

Учествовао у мајском преврату 1903.године, као потпоручник. Командовао водом који је стрељао браћу краљице Драге Машин. Од зиме 1903. до 1905. као војвода учествује у четничким акцијама у Македонији. 1907.године завршава Вишу Војну академију. 1907/1908.године је командант свих чета на потезу од српске границе до Вардара. Био је члан "Младе Босне" и од 1908.до 1909.године је у Прокупљу обучавао добровољце за неминовни сукоб са Аустро-Угарском у Босни. Један је од оснивача организација "Црна рука".

Пред Први Балкански рат је обучавао и бирао добровољце близу границе. Анегдота је да је одбио Гаврила Принципа због слабе конституције. Када је почео рат командовао је Лапским четничким одредом који је отпочео борбена дејства у турској позадини, чак два дана пре почетка рата. Танкосићеви четници су први ушли у Приштину, а он добија Карађорђеву звезду са мачевима и чин мајора. Због

веза са организацијом "Црна рука" и Аписом, као и због обучавања атентатора у Сарајевском атентату 1914.године, Аустро-Угарска је ултиматумом тражила његово пензионисање и затварање, па је притворен у штабу Дунавске дивизије 1914.године. За време Церске битке командовао четом добровољаца и четника у саставу Лимског одреда. За време повлачења српске војске у јесен 1915.године, рањен 31.октобра 1915.године, и умире у оклини Трстеника 02.новембра у 35.години живота. Први пут сахрањен у Трстенику, Аустријанци су откопали гроб, сликали леш за своје пропагандне плакате. Сада почива на Новом Гробљу у Београду.

Један улица на Врачару и једна улица у Нишу носе његово име.

Чувена је следећа анегдота: "за време Бурског рата у Јужној Африци 1899-1902., српска јавност је била против империјалистичке Енглеске. Винстон Черчил, млади дописник из Бурског рата је то сазнао и написао чланак у којем је са пуно презира говорио о Србима. Овај текст је негде у кафани наглас читао потпоручник Танкосић и јавно се заклео следеће: "Ако се тога Винстона дочепам, има све клевете да му наплатим!". Годину дана касније, Винстон Черчил се враћао у Британију, Оријент експресом од Цариграда, преко Београда. Воз је стао неколико сати, а он је одлучио да се прошета и освежи. Неко га је видео и јавио Танкосићу: "Војо, ено га онај твој Енглеz што нас оцрни, пије код Грчке краљице!". Танкосић је одмах отишао, пронашао Черчила, псовао га и ишамарао, и запретио да се главом више не шали да тако прича о српском народу. Уз дипломатско извињење и заташкавање и полицијску пратњу Винстон Черчил је испраћен на жељезничку станицу. О овој легенди не постоје писани трагови.

ФЛОДОР ЈАКОВЉЕВИЧ БУРСАК, АТАМАН КУБАНСКИХ КОЗАКА (година рођења око 1750-28.03.1825.Г)

1758.године далматински митрополит Симеон Кончаревић из Далмације у Русију води 132 лица (37 лица познато по имену, Тривун Торбица из Плавна). Одлука о проглашавању Кончаревића и Торбице издајницима и њиховој осуди на робију је јавно прочитана у Сплиту, Бенковцу, Книну и Плавну 1759.године. Претпоставка је да се те 1758.године одселио неко од Бурсаћа у Русију, и населио се у Новој Србији, области насељеној Србима са Мориша 1752.године. Та област је била гранична са облашћу запорошких Козака који су тек 1775. године разоружани и протерани на југ ка обалама Црног мора.

Не зна се ни место ни тачно време његовог рођења. Претпоставља се да је рођен око 1750.године. Име оца му је Јаков што је јако ретко у Русији. Зна се да је побегао у Запорошку Сечу, негде са простора мало северније од ње. По предању презиме Бурсак је добио јер се школовао у Кијевској бурси, што није доказано. Један је од првих запорожаца који се добровољно пријавио атаману Чепиги. Генерал Суворов је дао високу оцену његовим подвизима. Учесник је Руско-турског рата 1768-1774.године где се одмах истакао, као и у походу кнеза Потемкина на Крим. Учесник је Руско-Турског рата 1787-1791.године, истакавши се код Исмаила.

22.децембра 1799.године је постао атаман Кубанских козака у чину потпуковника. Реорганизовао је ту козачку армију и у периоду 1803-1811. предводио Кубанске козаке у ратовима са Черкезима и ширењу Русије на северни Кавказ. Маја 1802.г је унапређен у пуковника, а 1804.г је добио Орден Св.Ана (друге класе) са дијамантима. Престарели атаман је пензионисан у чину генерал-мајора почетком 1816.године.

Атаман Ф. Ј. Бурсак
(Из архива И. Г. Федоренко)

Историја Кубанских козака са седиштем у граду Краснодару у долини реке Кубан, почиње пацификацијом и гашењем организације Запорошких козака на Дону. То је по налогу царице Екатерине Велике, извршио 04.јуна 1775.године, генерал Петар Поповић Текелија, Србин у руској служби, "без и једне проливане капи крви". Романови су хтели да непослушне Запорошке Козаке помере даље на границу, да би насељавали подручја данашње средње у јужне Украјине. Наредних 17 година Запорошци су лутали по северним обалама Црног мора, скоро 1/3 је чак отишла турском султану и прихватила његову службу. Насељавају се на обалама Црног мора као Црноморска козачка војска, која тек 1792.године се насељава око реке Кубан под вођство атамана Захара Чепиге који је атаман до 1797.године.

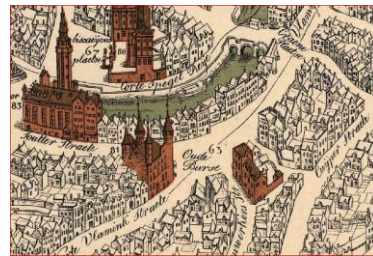
Последњи директан потомак овог атамана се звао Владимир Сергејевич Бурсак и умро је 2000.године у 86.години живота. Кућа породици Бурсак у Краснодару (ул. Красноармейская б) се сачувала до данас и у њој је меморијални музеј рода Бурсак. У Кубанској области, у мести Бејсуг, постоји жељезничка станица која носи име Бурсак у успомену на њега.

Његов син Афанасије Федорович Бурсак је био заповедник једне Сатније црноморских козака коњаника у Бородинској бици 1812.године.

ROBERT VAN DER BEURSE I JAKOB VAN DER BEURSE

Ова два човека су припадници једне породице која је живела у граду Брижу у Белгији. Robert van der Buerse (око 1265-око 1319.) је први по имену познат члан ове породице, а Jacob van der Buerse (1400-1483.г) је њен последњи познати члан. Породица је забележена у документима од 1257.г до 1457.године, а појављује се као власник комплекса кућа на тргу у граду Брижу где су радили као хотелијери и брокери. Забележено је да је Robert van der Buerse око 1276.-1285. године подигао прву велику кућу познату под имено *Ter Ouder Beurse* у којој је радила крчма-хостел за трговце, који су ту били смештени и договарали се о ценама и свим у вези са трговином. Наредних 5 генерација ове породице се бавило овим хотелијерским и брокерским послом, тако да је трг испред њихове куће током 14.века назван Bourse (Oude Burse, Byrsa Brugensis, Beursplein).

Slika Marcusa Gerardsa iz 1562.g. Obojene kuce su Djenovljanska i Venecijanska trgovačka kolonija.

У њиховој кући је 1397.године смештен штаб венецијанске колоније, а у кући поред је било складиште за робу. **Jacob van der Buerse** је на месту старе куће око 1453.године подигао садашњу кућу Huis Ter Beurze, која се и дан данас налази на адреси Vlamingstraat 35. **Jacob van der Buerse** је био чак и градоначелник града Брижа у периоду 1442-1457.г.

Овакав начин пословања, смештањем трговаца, складиштењем њихове робе, финансирањем трговине позајмљивањем и кредитирањем путовања и робе, давањем правних и финансијских савета страним трговцима, је по презимену породице, називу куће и трга на којем се све то дешавало, познат у свету као **БЕРЗА**. Овај назив за место и начин пословања је одатле пренет у Антверпен и Амстердам, а одатле се током векова раширио по целом свету.

Нама је интересно да се на улазним вратима куће, као и на гредама таванице налази грб ове породице:

Три вреће за новац на штиту, као и мистериозни знак са две потковице и латиничним S, који подсећа на знак за гостионицу.

Такође ту је и натпис Ter Buerse 1276.

МИЛОШ БУРСАЋ, ФУДБАЛЕР

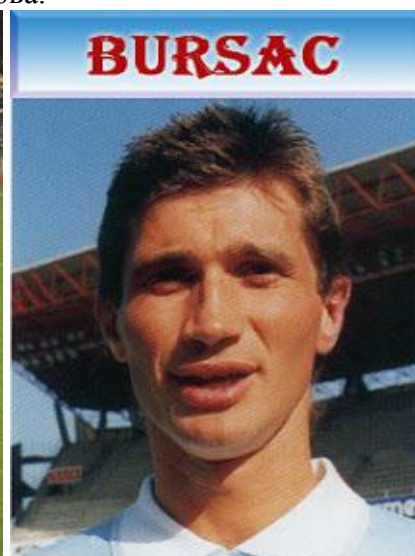
Рођен 23. јуна 1965. године, син Богдана Бурсаћа (1940-2003.г), родом из Обрежа у Срему. Офанзивни фудбалер. Поникао у тиму Галенике из Земуна, са којом је дебитовао у Првој савезној фудбалској лиги у сезони 1982/83.г. Пуну афирмацију је доживео у дресу Сутјеске из Никшића у сезони 1985/86.г када постиже 20 голова. Бранио је боле сплитског Хајдука (1986-1988.г), београдске Црвене Звезде (1988/1989.г).

Интернационалну каријеру је наставио у француском Тулону (1989/1991.г) и Лиону (1991/92.), шпанским клубовима Селта Виго (1992/93.), Атлетико Марбеља (1994/96), и бејгијским клубовима Атверп (1993/94.г), Моленбек РВД (1998/99.г). Фудбалску каријеру је завршио 2004.г у нижеразредном белгијском тиму FC Racing Mol-Wezel.

У каријери је одиграо 310 утакмица и постигао 87 голова.

У сезони 1985/86.г дели прво место на листи најбољих стрелаца првенства Југославије са 20 голова.

У сезони 1989/90.г је други стрелац Француске лиге са 16 голова.

За репрезентацију Југославије је одиграо 2 утакмице.

Фебруара 2013. године играо у утакмици ветерана Сплита и Београда и постигао 2 гола..

Из брака са Едитом Перковић има сина Марка (1989.) и кћи Монику. Са Даријом Петковић има кћи Бјанку и близанце Луну и Катју.

ЗНАЧАЈНЕ САВРЕМЕНЕ ЛИЧНОСТИ

ЉИЉАНА БУРСАЋ, АКАДЕМСКА СЛИКАРКА

Рођена 27.10.1946.године у Крагујевцу, од оца Ђуре Бурсаћа и Јованке Љубојевић из Босанских Дољана.

Студирала на Ликовној академији у Бечу. Члан УЛУС-а од 1972.године

Од 1971.године излагала на више од 40 самосталних и око 300 групних изложби у земљи и иностранству.

Њена дела се налазе у угледним музејско-галеријским установама и приватним збиркама широм некадашње Југославије и света.

Оснивач је Арт Форума Велика Хоча, организације која редовно одржава Ликовне колоније Балканског региона у селу Велика Хоча на Косову и Метохији.

1999-2000. у Косовској Митровици је извела перформанс Мост светлости, осликавши слику дугу 127 метара, колико је дуг мост преко Ибра, који раздваја Северну од Јужне Митровице.

Награде:

1976.Мантова, Италија, Premio Nazionale R. Giorgi, сребрна медаља

1976. Мантова, Италије, Piaceta San Benedetto Po

1990 Пиран, Словенија, Ex Tempore

2012. Београд, Винчанска повеља

Признања:

2002. Повеља Удружења књижевника Србије

2004. УНЕСКО, Покровитељство за ауторске пројекте, концепте и реализацију програма Арт Форум.

АНДРЕЈ БУРСАЋ, ДИРИГЕНТ

Рођен 10.марта 1970.г у Зрењанину. Син Слободана Бурсаћа и Милке Грбић. По образовању је дипломирани пијаниста и магистар дириговања. Запослен је као ванредни професор на Академији уметности у Новом Саду.

Диригује, такође, различитим ансамблима: Хор "Јосиф Маринковић" у периоду 1993-2002.година, Симфонијски оркестар и хор РТС-а, Симфонијски оркестар и хор Академије уметности у Новом Саду, Опера Српског Народног Позоришта, Војвођански мешовити хор, Новосадски камерни оркестар, Мушки камерни хор "Арион".

У периоду од 2008-2012.године, Одлуком Скупштине града Новог Сада, обављао функцију члана градског већа за културу. Ожењен је и има двоје деце.

БОРАН БУРСАЋ, АТЛЕТИЧАР И МАРАТОНАЦ

Рођен 22.10. 1966.године у Београду. Син Војислава Бурсаћа (рођеног у Павловцу-Вребцу код Госпића) и Драгице Рашковић. Већ 25 година ради у "ПТТ-у Србије", дуго година је био поштар, а сада ради на месту вишег контролора доставе. Атлетичар дугопругаш и члан Атлетског клуба "Партизан". Лиценцирани је тренер Атлетског савеза Србије.

Титулу "најбржи поштар на Балкану" освојио је два пута. Први пут 1996.године на Златибору, на Поштанској Балканској олимпијади, када је у брзом ходању на 10 километара, у стандардној поштанској униформи са капом на глави и торбом на леђима, победио румунског олимпијца Костику Болана. Други пут 2006.године на истом такмичењу. Осим два прва места, на Поштанској балканској олимпијади је освајао друго место чак четири пута (1992.године, 1997.године у Бугарској-Сунчев брег, 1998.године у Македонији, 2000.године у Румунији) и треће место једном 1993.године.

Успеси на такмичењима у земљи:

3.место на државном првенству Југославије на 10.000 метара 1990.г

3.место на првенству Југославије у полумаратону 1998.г у Новом Саду

Полумаратон у Апатину 2005.

Полумаратон Београд 2004. г (8.место), 2008.г, 2009.г (8.место),

Полумаратон Нови Београд 2010.г,

Савски полумаратон 2012.г (5.место)

5.место на Сомборском маратону 2006.

2010. симболична трка "Испиши будућност" од Делта ситија до Ковилова (17 километара)

Новогодишња трка Ушће 2012., 1.место ветерани

Трка против дроге и насиља 2010.г, 8 км, треће место

Трка "Фрањо Михаљић" 2010.г, 7700 м, прво место

3.место на Првенству Југославије у брзом ходању 1998.г

Учешћа на маратонима и тркама у свету:

Победа на супермаратону дугом **363 километра, од Беча до Будимпеште**, као члан шесточлане екипе ПТТ (Лични рекорд му је 33 километра за 1 сат и 53 минута) 2001. г

Полумаратон у Сент-Денију код Париза у Француској 2009.г, шесто место екипно (АК Партизан), 34.место појединачно (1:16:01)

Бостонски маратон 1998.године, 158 од 1155 такмичара, 2:40:45

Шемрок маратон у Вирџинија бичу, 1999.г (3.место од 1132 такмичара, 2:29:52)

Хавајски Мауи маратон 2001. треће место (2:31:22)

Маратон у Чикагу (1998.г био 42. од 6243 такмичара , **2:27:14**)

Њујоршки маратон (1995.године, 1996.г 78 од 7434 такмичара 2:35:35 ; 1997.г 108 од 8412 такмичара 2:38:56 ; 1998.г био 89. од 8959 такмичара 2:32:17 ; 1999.г ; 2000.г 67.место од 8342 такмичара 2:32:16;

2002.г 43.место од 10187 такмичара, 2:31:22; 2006.г, 147.место са 2:41:18; 2007.г 261.место, 2:48:09;)

Шемрок трка (8 км) у Вирџинија Бичу, 2003.године, 20 место од 1287,

Ожењен је и има три сина: Николу (1995.), Лазара и Алексу. Син Никола је такође атлетичар, средњепругаш и освојио је 6.место на Јуниорском Првенству Европе 2013.године у трци на 1500 метара (Риети Италија). Тренутно се припрема за Светско првенство које ће се одржати у Орегону, САД. Зоран је претрчао око 150.000 километара, што значи да сада 4.пут оптрчава планету Земљу (обим Земље износи око 40.000 километара). Језиком вулканизера, да су му ноге аутомобилске гуме, до сада би већ три пута морао да их мења. Свака част!!!

15 godina u atletici = 5 reprezentativnih dresova + 50 pehara
+ 150 medalja

ВЛАДИМИР БУРСАЋ, СЛИКАР И ДИЗАЈНЕР

Рођен у Шапцу, родитељи Бранко Бурсаћ (школовани сликар) и Светлана Бурсаћ (самостални уметник)

Члан Удружења ликовних уметника, примењених уметности и дизајнера Србије (УЛУПУДС). Члан удружења стрип уметника Србије.

Један од значајнијих младих дизајнера, илустратора, графичких уметника, сликара, иконописаца и фотографа у Србији

Живи и ради у Новом Саду.

НЕНАД БУРСАЋ, ПРОФЕСОР АМЕРИЧКОГ УНИВЕРЗИТЕТА ДЈУК

Рођен у Шапцу 1969.године. Завршио је Електротехнички факултет у Београду са просеком 9,82 и заједно са братом близанцем Предрагом, отишао у Америку.

Докторат је стекао 2000.године на Одељењу биомедицинског инжињеринга Универзитета у Бостону, а постдокторске студије је завршио 2003.године на Одељењу биомедицинског инжињеринга Универзитета Џон Хопкинс. Од 2003.године ради на Универзитету Дјук. Руководи лабораторијом од петнаестак доктораната, постдоктораната, хирурга и лабораторијских техничара.

Почетком године светом је прострујала следећа вест: тим којим руководи др Ненад Бурсаћ је направио живи скелетни мишић који се понаша као природно ткиво, има способност да се регенерише и у лабораторији и у ткиву животиња. Очекује се да ће се вештачким мишићима, у будућности лечити повреде мишића изазване траумама. Тим др Бурсаћа на скелетним мишићима ради већ 7 година, а на вештачком срчаном мишићу ради више од 10 година. Професор Ненад Бурсаћ је већ добио низ америчких награда, чак и за целокупан истраживачки рад. Његов CV је доступан на интернету и има 16 страна.

Ожењен је Београђанком Александром и има двоје деце.

СЛОБОДАН, БОБАН БУРСАЋ, СЛИКАР и ВАЈАР

Рођен 1954.године у Дрвару. Завршио је Школу примијењених уметности у Сарајеву. Школовање наставља у Београду, Загребу и Милану. Излагао широм Југославије (Сарајево, Београд, Загреб, Приштина, Ђаковица, Цетиње, Крк, Пореч, Дубровник, Пула, Крањска гора), Европе (Берлин, Минхен, Олденбург, Бремен, Вилхелмсхаген, Ст.Мориц, Цирих, Ст.Гален, Милано, Венеција, Удине, Беч, Клагенфурт, Леоден, Бад Ишл, Јуденбург) и Северне Америке (Торонто, Мајами, Њујорк, Чикаго, Вашингтон). 1995.године се преселио у Калифорнију, где и данас живи у Кармелу. Ожењен аустријанком Едит из Јуденбурга. Власник уметничке галерије "Ex-tempore" у Кармелу, Калифорнија.

ДРАГАН БУРСАЋ, НОВИНАР

Професор филозофије, новинар и колумниста бањалучког портала Бука. Пре тога уредник Радио Бања Луке. Добитник награде УНИЦЕФА за посебан допринос у у заштити права детета за најбољи текст објављен на интернету.

Сматрају га једним од најважнијих актуелних мислилаца у савременој Босни. Познат и цењен по својим стручним и саркастичним анализама појава у савременом друштву. Познат по критикама владајућој гарнитурџи у Републици Српској и Федерацији БиХ.

Prim.dr. ПЕТАР БУРСАЋ

Рођен у Инђији 1949.године. Завршио Медицински факултет у Београду. Специјализацију из дерматовенерологије завршио на ВМА 1986.године. Запослен на Војномедицинској академији 1986-2006.године. Начелник кабинета за кожне и полне болести, начелник првог одељења клинике, заменик начелника Клинике за кожне болести. У звање примаријуса промовисан 2000.године. Члан је Дерматовенеролошке секције Српског лекарског Друштва. У пензији од 2006.године.

СЛОБОДАН БУРСАЋ, ГЕНЕРАЛ

Рођен 25.10.1946.године у Плавну. Отац Јово Бурсаћ и мајка Милица. Доктор наука. Пензионисан 28.12.2001.године у чину генерал-потпуковника, као помоћник начелника Војне академије.

МАКСИМ БУРСАК, боксер

Рођен 03.јула 1984.године у Кијеву, у Украјини. Професионални боксер у средњој категорији од 2004.године. Боксовао је 32 професионална меча, има 29 победа, 2 пораза и 1 нерешен меч.

Освајао је следеће титуле:

IBF Youth Middleweight Title (2008)

WBO Интерконтинентални шампион у средњој категорији (од 24.04.2010.г до 04.05.2012.године)

Актуелни Европски шампион у средњој категорији (од 02.02.2013.године)

Рангиран на светским листама: WBC 10., WBA 8., IBF 13., WBO 5.

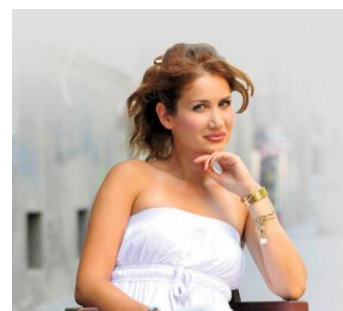

ЈАВНЕ ЛИЧНОСТИ КОЈЕ СЕ ПРЕЗИВАЈУ БУРСАЋ

МИЛИЦА БУРСАЋ, ТВ ВОДИТЕЉ

Рођена 1976.године. Отац Милан Бурсаћ, родом из Личке Калдрме. Од 1995.године, води емисију "У здравом телу" која се до 2010.године емитовала на Јавном сервису РТС, а последњих година се емитује на телевизији Б92. Била је водитељ програма на 3.Сабору Бурсаћа 2002. године

Са супругом Јовицом Стојковићем, од октобра 2010.године има сина Андрију.

АЛЕКСАНДРА БУРСАЋ, ПЕВАЧИЦА

Рођена 26.октобра 1988.године. Завршила Нижу Музичку Школи. Чланица Хора "Колибри".

2009.године је учествовала у 4. сезони такмичења "Звезде Гранда" (на првој аудицији 2005.године није успела да се пласира у финале)

Учествовала на такмичењу '3. Гранд Фестивал" који је одржан 2010.године.

Учесница ријалитија "Први кувар Србије" које је 2012.године емитовано на ТВ ПИНК.

САША БУРСАЋ, ПОСЛАНИК СКУПШТИНЕ БиХ

Рођен 06.05.1980.године у Приједору. По струци дипломирани инжењер шумарства. Од 2010.године посланик Представничког дома Парламентарне скупштине Босне и Херцеговине. Члан је Странке СНСД (Савез независних социјалдемократа).

БУРСАЋ МИТАР

председник СО Ириг у периоду од 2001-2008.

БУРСАЋ ИГОР

судија општинског суда У Старој Пазови

АЛЕКСАНДАР БУРСАЋ

рођен 19.марта 1995.године, Рума, јуниорски репрезентативац Србије у кошарци, висок 205 cm.

ДАРКО БУРСАЋ а.к.а. БУРСА

познати играч брејкденса. 12 година се бави брејкденсом. Учесник, организатор и судија на такмичењима у брејкденсу. Такмичио се на брејкденс манифестацијама у Данској, Мађарској, Норвешкој, САД, Бугарској, Шведској, Швајцарскј, Румунији, Холандији, Пољској и Грчкој. Члан Recognize Crew. Судија на најважнијем домаћем брејкденс такмичењу, Red Bull BC One Cypher event.

ОЛИВЕРА БУРСАЋ-БУРСАЋ,

рођена 1961.г у Бачкој Паланци, завршила Факултет примењених уметности у Београду, сликарка и дизајнер. Учесник жирија ријалитија "Моја кухиња, моја правила".

Кориштени извори

- "Ученици српских православних богословних школа у Далмацији од 18.века до 1919.године" Марко Јачов, Историјски институт, књ.28, Београд 1986.
- Сајт www.kistanje.jimdo.com
- "Bruges, cradle of capitalism 1280-1390" James M.Murray
- "Russian Officer Corps of the Revolutionary and Napoleonic Wars" Alexander Mikaberidze